

Svar på Interpellation av Per Rosencrantz (M) till social- och trygghetsborgarrådet Alexander Ojanne angående otryggheten i Hjorthagen

Dnr KS 2025/1122

Jag delar uppfattningen att lokalpolitik ofta innebär målkonflikter. Att väga olika legitima intressen mot varandra är en grundläggande del av vårt uppdrag, och det är just i dessa komplexa situationer som politiskt ledarskap sätts på prov.

Det är ingen hemlighet att Stockholm har en relativt stor grupp människor som lever i hemlöshet, varav många dessutom kämpar med missbruksproblematik. Inte heller är det okänt att andra större städer i vår närhet, inte minst Helsingfors, har lyckats väl med att hjälpa dessa grupper bort från ett liv på gatan.

Det är rimligt att anta att vi i Stockholm har förutsättningar att vara minst lika framgångsrika som Helsingfors i arbetet med att minska hemlöshet och sociala problem. Men det kräver politisk vilja, förmåga att ta lärdom av fungerande metoder och mod att tänka nytt. Under denna mandatperiod har vårt styre haft bekämpandet av hemlösheten som en av våra mest prioriterade frågor; och det har gett resultat. Efter att ha ökat under föregående styre minskar nu hemlösheten i Stockholm kraftigt.

Minskningen sker i alla grupper, men för dem som levt i långvarig hemlöshet går utvecklingen långsammare. De erbjuds insatser, inte minst inom ramen för Bostad först, men för många är det svårt att hantera ett liv i en vanlig lägenhet; isolerade från andra människor, särskilt vänner i liknande situation. I Helsingfors har man adresserat detta genom att samla Bostad först-lägenheter i ett gemensamt hus, Bostad först-enheter, där personal och andra boende finns nära till hands. Det ger samma stöd ut ur missbruk och till ett stabilt liv som i vanliga Bostad först, men intensivare och samlokaliseringen minskar känslan av ensamhet. För oss har det blivit tydligt att ska vi komma åt den långvariga hemlösheten så behövs en sådan boendeform även i Stockholm.

I Helsingfors placeras dessa enheter centralt i vanliga stadsdelar. Det finns inget som tyder på att det skapat problem, tvärtom är det rimligt att hela staden delar ansvaret för sina medborgare. Att Stockholms Bostad först-enhet hamnade i Hjorthagen berodde dels

på att det fanns ett lämpligt hus där, dels på att andra stadsdelar redan tog ett stort socialt ansvar.

På många sätt har öppnandet fungerat väl, trycket från målgruppen att få plats har varit stort. Samtidigt är det sant, som interpellanten påpekar, att boendet påverkat närområdet på ett sätt som inte är acceptabelt. Det har främst berott på två faktorer: dels att några boende inte varit redo att leva upp till de förväntningar som ställs, dels att andra socialt utsatta personer sökt sig till området när deras bekanta fått plats på boendet.

Under sommaren ledde detta till incidenter som upplevdes som hotfulla av omgivningen, en ökning av vissa stölder, särskilt i den närliggande livsmedelsbutiken, samt att boende i området känt sig otrygga när personer de inte varit vana att se rört sig i kvarteren.

Det är självklart oacceptabelt när hotfulla situationer eller brott förekommer i vår stad. Därför har vi vidtagit en rad åtgärder för att skapa lugn i området: vuxenuppsökare och ordningsvakter har satts in, städningen i stadsmiljön har intensifierats och vi har upprätthållit ett nära samarbete med polis och andra aktörer och de av de boende som bettet sig illa har fått flytta från boendet. Dessa insatser tycks ha haft effekt – antalet rapporterade problem har minskat avsevärt.

Stockholm den 2025-10-29

Alexander Ojanne